

[Poulsgaard]

det er til hr. Ib Christensen – at i et sundt samfund er det selvfølgelig og rigtigt og so-lekklart, at den frie forhandlingsret skal gælde. Men patienten Danmark er syg, og hvis hr. Ib Christensen blev syg, så diskuterede han nok ikke alt for meget med lægen om medicinen, så spiste han den medicin, han blev tildelt.

Vi undgik heller ikke her i dag at høre fra fru Grethe Philip, at nu fører fremskridtspartiet hetz mod de offentligt ansatte. Må jeg spørge fru Grethe Philip: hvornår har fremskridtspartiet ført hetz mod de offentligt ansatte? Aldrig. Vi har ført hetz mod dette folketing, der har vedtaget en masse formynderiske love, så man skulle have en masse mennesker til at passe på os. Men vi har aldrig nogen sinde ført hetz mod dem, der udfører de mange gange fjollede love, vi har vedtaget herinde; de skal jo udføres, når de engang er vedtaget. Det er folketinget, vi har ført hetz imod, og ikke de offentligt ansatte. Men selvfølgelig skulle vi have den i dag også, det er klart.

Man kan da glæde sig over, at hr. Palle Simonsen nu tager tjenestemændene så varmt i forsvar. Der er selvfølgelig også efterhånden ved at være mange stemmer at hente i den sektor, man da han er i konkurrence med hr. Erhard Jakobsen, radikale og socialdemokrater, så bliver det såmænd ikke en så stor procent, der kan blive tilbage.

Hvad er det, vi har været glade for, som hr. Glensgård så ganske rigtigt har fremhævet? At vi er kommet den uretfærdighed til livs, der lå i, at generaldirektøren skulle have 5.000 kr., når arbejdsmanden skulle have 40 øre eller 40 kr., eller hvor meget det nu blev. Den uretfærdighed er vi kommet til livs. Men vi ønsker så sandelig ikke, at der skal ske en lønforringelse for tjenestemænd. All right, vi kan se bort fra dem allerøverst oppe i toppen, dér vil vi godt med til en lønudligning, men hvis det skal gælde postbude og jernbanefolk og andre, så har vi aldrig foreslået det.

Der bliver snakket om, at vi fører et vulgært sprog; jeg synes, der er andre, der fører et sprog, de ikke kan være bekendt.

(Kort bemærkning).

Askjær Jørgensen (FP):

Kun til orientering for hr. Ib Christensen, der vil have at vide, hvornår vi vil gribe ind over for avancer og den slags ting og fortjenester. Det ligger således, at det danske samfunds største problem i dag er, at der ingen fortjeneste er ved at producere. Derfor gider ingen producere. Hvis vi skulle komme i den mærkelige situation, at det var så godt at producere i Danmark, at der var mange flere, der ville producere, end vi havde brug for, så skulle man gribe ind over for det. Men samfundets velstand kommer fra, at der er nogle, der producerer, og derfor skal man være glad, hvis samfundet er således indrettet, at det er attraktivt at producere. Derfor haster det ikke med at gribe ind over for de fortjenester, som ikke eksisterer.

Jeg synes, hr. Ib Christensen skulle tage følgeskab med hr. Erhard Jakobsen. Man har det både i retsforbundet og i CD således, at man holder én slags taler ude i landets forsamlingshuse – taler, der kan tage en fantastisk masse vælgere – men når hr. Ib Christensen kommer herind, så støtter han den kommunistiske fløj, og når hr. Erhard Jakobsen kommer herind, så støtter han udelukkende det socialdemokrati, han er udsprunget fra. Jeg forstår ikke, hvorfor hr. Erhard Jakobsen ikke blev i det parti.

(Kort bemærkning).

Ib Christensen (DR):

Det sidste udsagn fra hr. Askjær Jørgensens side vedrørende, hvad retsforbundet støtter herinde, var så oplagt tåbeligt, at det ikke fordrer nogen som helst replik. Enhver kan se efter, hvordan retsforbundet har talt og stemt. Det er endog sket, at vi har stemt sammen med fremskridtspartiet, om end ud fra andre præmisser.

De fortjenester, der ikke eksisterer, er det f. eks. det, at jordværdierne stiger 30 mia kr. om året? Er det noget, der ikke eksisterer?

Jeg synes ikke, hr. Poulsgaard eller hr. Askjær Jørgensen kan komme uden om, at fremskridtspartiet ved at tage til orde for en skrap indkomstpoltik – for det er jo det, man gør – stiller sig fuldkommen på linje med socialdemokratiet og med de partier, der traditionelt støtter indkomstpoltik. Man vil bare ikke have de andre elementer med. Det er jo sagen.